

Aan het eind van de aspergetijd

Toneelspel voor dames

door

FRANK HOUTAPPELS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **AAN HET EIND VAN DE ASPERGETIJD** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **FRANK HOUTAPPELS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

KITTY: ± 50 jaar.

AGGIE: ± 47 jaar.

FRANCIEN: ± 45 jaar.

SOPHIE: ± 23 jaar. De dochter van Aggie.

Kitty, Aggie en Francien zijn zusters.

Plaats van handeling: een klein dorp in midden-Limburg; de kapsalon, het belendende huis en de tuin van Aggie. Het begin van de zomer en erg warm voor de tijd van het jaar. Het eind van de aspergetijd.

De kapsalon, vlak na sluitingstijd. Aggie is bezig met het permanenten van kitty's haar. Sophie veegt de vloer en ruimt op.

AGGIE: Nee, ik neem er geen tweede bij. Die eerste is me ook een beetje tegen gevallen. Jij had beloofd dat ze zou schrijven, zodat ik in ieder geval weet wat ze met mijn centen doen. Drie brieven heb ik gekregen. Eén met een tekening. Hoe weet ik nou of ze naar school gaat? Of ze een beetje behoorlijke kleren koopt? Hoe oud is ze nu? Een jaar of zestien? Dat wil zeggen dat ik al een jaar of acht haar foster moeder ben. Drie brieven in acht jaar! Ik voel me bekocht.

KITTY: Ik krijg regelmatig post van Wahita. Van Oendoe iets minder, maar daar heb ik met de kerst nog een kaart van gehad.

AGGIE: Dat is alles wat ik wil. Een kaartje met kerstmis, en iets met pasen.

SOPHIE: Misschien vieren ze daar helemaal geen kerstmis en pasen.

AGGIE: Dan kan ze er toch rekening mee houden dat ik het wel vier?

KITTY: Ik zal het eens natrekken. Hoe heet die van jou?

AGGIE: Frahititie Britamanie.

KITTY: Ze heeft ook een nummer, zoek dat maar eens op, dat is wat gemakkelijker.

AGGIE: Misschien is ze wel dood.

KITTY: Dan hadden we dat doorgekregen.

AGGIE: Of misschien heeft ze kinderen gekregen. Dat lijkt me wel weer leuk, dan ben ik foster-oma.

KITTY: We krijgen wel steeds meer sterfgevallen door. Veel meer dan vroeger. Wim zegt dat het door de Aids komt.

AGGIE: Als ik niet snel een levensteken krijg, stop ik met betalen.

KITTY: Normaal gesproken gaat het niet zo. Je hebt gewoon pech gehad. Maar ik blijf erbij dat je je best een tweede kan veroorloven.

SOPHIE: Anders wil ik er wel één.

AGGIE: Jij bent daar veel te jong voor. Koop jij maar wat van die wenskaarten, daar heb je tenminste iets aan.

KITTY: Die heb ik nu niet bij me.

AGGIE: Laat een ander trouwens eens in de buidel tasten. Heeft zij van de veearts wel eens iets van je gekocht?

KITTY: Die heeft vorige week een kindje genomen.

AGGIE: Dat zou tijd worden.

KITTY: Tonny van de Paltenette heeft inmiddels haar tweede.

AGGIE: Ik zal erover nadenken. Zoek jij nu eerst maar eens uit hoe het zit met Frahititie.

KITTY: Hoe gaat het eigenlijk met je goedertransport?

AGGIE: Ik heb een enorme lijst van mensen die spullen over hebben,

en de scouting is bereid alles op te halen, maar dan moet het nog naar Polen. En dat is een probleem.

KITTY: De Firma Thijssen?

AGGIE: Haar heb ik vandaag geknipt, maar daar krijg ik niks van los. Ze beslist niks zonder haar man erin te kennen, zegt ze. En of ik me realiseer wat dat kost, zo'n transport.

KITTY: Ik zie haar morgen op de bloemschikcurcus. Dan zal ik haar eens aan de tand voelen.

AGGIE: Ze kunnen wel vier keer per jaar op vakantie.

KITTY: En anders moet Wim hem maar eens bellen. Hij is niet zo kwaad. Zij zit op de centen. Waar is dat Polenkamp eigenlijk dit jaar?

AGGIE: Direct naast de aspergeplant. Spaart een hoop tijd. Hoeven ze niet zo ver te lopen zegt Jaspers. Hij heeft een oude loods een beetje verbouwd. Stapelbedden, T.L. verlichting, heel ongezellig, het is geen gezicht.

KITTY: Dat zal wel meevallen.

AGGIE: Mannen en vrouwen bij elkaar in één doucheruimte!

KITTY: Er zijn wel erger dingen. Sophietje, wat ben je stil?

SOPHIE: Ik ben een beetje moe.

KITTY: Wat is dat toch voor trend? Jonge mensen zijn altijd moe tegenwoordig. Marcel ook. Altijd als ik hem bel heb ik het idee dat hij nog in bed ligt. Maakt niet uit hoe laat ik bel. Altijd is het: "Ik ben een beetje moe, mam."

AGGIE: Sophietje heeft wel de hele dag op haar benen gestaan.

KITTY: Marcel voert volgens mij geen donder uit. Sinds hij zelf een wasmachine heeft zien we hem nauwelijks meer. *(over het spul op haar hoofd)* Dat spul irriteert me. Ik krijg er hoofdpijn van.

SOPHIE: Dan is het niet goed.

AGGIE: Niet zeuren. Wil je een bos touw op je hoofd of wil je een goeie permanent?

SOPHIE: Maar als ze er hoofdpijn van krijgt is het niet goed.

KITTY: Het maakt niet uit. Ik heb altijd hoofdpijn. *(ze bladert in de leesmap)* Hoe houden die meiden toch altijd zo'n volle kop haar?

AGGIE: Welke meiden?

KITTY: Beatrix, Prinses Di, Anneke Grönloh... Allemaal behalve Bonnie St. Claire.

AGGIE: Haarstukjes. Heb ik geprobeerd, in de jaren zeventig, weet je nog? Mart was er tegen. Ik zei, dat is modern. Ik raakte ze aan de straatstenen niet kwijt. En toch is dat raar, het lijkt me heel handig. Je haar zit als oorlog, je pakt een keurige knot van je nachtkastje, zet hem op je hoofd, en klaar ben je.

KITTY: En iedereen wijst je na. Kijk, die van de dokter, die moet een

haarstukje, die wordt vast kaal. En even later komt het van de chemotherapie, want dan heb je kanker, en dat is dan de reden dat je je haar verliest.

AGGIE: Laat mij maar begaan, dan heb jij geen pruikje nodig.

SOPHIE: Niemand hoeft het toch te weten, als je een haarstukje hebt?

KITTY: Als jouw moeder mij een haarstukje verkoopt, weet iedereen ervan, nog voor ik goed en wel de salon uit ben.

AGGIE: Dat is niet waar.

KITTY: Zou jij mij een haarstukje verkopen en er je mond over houden?

AGGIE: Ja, wat denk je?

SOPHIE: Ik denk van niet.

AGGIE: Ik heb mijn beroepsgeheim.

KITTY: Deze toko draait voor de helft op het uitwisselen van beroepsgeheimen.

AGGIE: Wie vertelt mij net, nog voor ze haar jas uit heeft gedaan, dat Anita van het pompstation bij jullie kwam met schurft?

SOPHIE: Heeft Anita schurft?

KITTY: Dit bedoel ik nou. Ik vertrouw jou dat toe, zodat je handschoenen aan kan doen voor je d'r knipt. (*Tegen Sophie*) Schurft is heel gewoon, je bent er binnen vier dagen vanaf, en iedereen kan het krijgen.

SOPHIE: Maar uitgerekend zij krijgt het.

AGGIE: Het is een beetje een vies meisje Kitty, dat zal je toch wel met me eens zijn.

SOPHIE: Ze wil ook nooit gewassen worden. "Ik heb het thuis al gewassen," zegt ze dan.

AGGIE: Wat is dat eigenlijk voor rotopmerking; jouw toko draait op het uitwisselen van beroepsgeheimen.

KITTY: Het is toch niet nodig dat Sophietje weet dat Anita pompstation schurft heeft? Ik vertelde dat aan jou, in vertrouwen, omdat ik vond dat je het moest weten. Omdat je aan iedereen's hoofd zit.

AGGIE: Mijn salon draait omdat ik een verdomd goeie kapster ben.

SOPHIE: Ik ben ook een verdomd goeie kapster. En het enige dat ik mag doen is wassen en vegen. Hoe lang is het geleden dat ik mijn diploma's gehaald heb?

AGGIE: Daar hebben we het al over gehad. Je bent nog in de leer. Met een diploma alleen kan je nog niet knippen.

SOPHIE: Ik ga me vervelen mamma. Ik heb geen zin om te wachten tot jij de salon over wilt doen.

AGGIE: Wat wil je nou zeggen?

SOPHIE: Kan je me niet iets anders te doen geven? Iets anders dan wassen en vegen?

KITTY: Laat dat kind toch een keer knippen. Ze heeft toch niet voor niets

die opleiding gedaan?

SOPHIE: Straks ben ik alles verleerd.

AGGIE: Goed, volgende week mag jij tante Kitty wassen, knippen, en föhnen.

KITTY: Nou, niet volgende week. Dan heb ik 's middags een bijeenkomst van de dames van Unicef, en 's avonds moet ik met Wim naar een receptie van het ziekenhuis. Dan moet ik er goed uit zien.

AGGIE: Je moet geduld hebben. De mensen hier zijn nou eenmaal niet zo gek op verandering. Intussen kijk je bij mij de kunst af.

SOPHIE: Ik wil mijn eigen salon.

AGGIE: Hoor je dat Kit? Weet je wat het mij gekost heeft om mijn eigen zaak op te bouwen?

SOPHIE: Bloed, zweet, en tranen.

AGGIE: Denk je dat het mij zo in de schoot gevallen is? Dat ik niet eerst ergens heb moeten vegen, en wassen, terwijl ik ergens in de leer was? Kitty?

KITTY: Ja, dat is wel zo Sophie.

AGGIE: Als het je niet bevalt ga je maar ergens anders werken. Als je denkt dat het ergens anders beter is.

SOPHIE: Je weet best dat het werk niet voor het oprapen ligt.

AGGIE: Ik bedoel maar.

SOPHIE: Ik ben niet ondankbaar.

AGGIE: Zo klinkt het wel.

SOPHIE: Mam, luister. Ik ben bij de bank geweest. Ze willen me een lening geven om een eigen zaak te beginnen.

AGGIE: Een eigen zaak?

SOPHIE: Hier in het dorp.

AGGIE: Hier? In het dorp?

SOPHIE: Het is de enige plaats waar ik een lening voor krijg. Ik heb gevraagd of het ergens anders kon, in de stad of zo. Maar ze zeggen dat overal kapsalons over de kop gaan. Hier in het dorp is nog ruimte voor een tweede salon. Het is hier of nergens. Maar ik heb je toestemming nodig.

AGGIE: En dacht je nou werkelijk dat je die kreeg? Hoor je dat Kit? Ze wil haar eigen moeder beconcurreren.

KITTY: Ik hoor het.

SOPHIE: Het is niet de bedoeling dat ik jouw klanten meeneem.

AGGIE: Wie had je dan gedacht? Wie verwacht je dan in je zaak? Iedereen komt bij mij.

SOPHIE: Ik gok op de mensen die zich nu in de stad laten knippen. Jonge mensen. Die komen niet bij jou. Misschien dat ze in een leuke, moderne salon wel komen. Zo zeggen ze dat ook op de bank.

AGGIE: Zo. Zeggen ze dat op de bank. Die lui op de bank vergeten een ding, die hebben je niet zien knippen. Het spijt me dat ik het moet zeggen, maar het is niet goed. Wat ik zag op je examen stelde me diep teleur. Het verbaasde me dat je slaagde.

SOPHIE: Ik ben een goeie kapster. Ik had geweldige punten.

AGGIE: Als je dan zo'n geweldige kapster bent, waarom staan er dan geen horden saloneigenaren buiten te springen om je in dienst te nemen?

KITTY: Auw. Het gaat bijten.

AGGIE: Dat is de permanentvloeistof. Even doorzetten.

SOPHIE: Al mijn vrienden hebben het moeilijk om een baan te vinden.

AGGIE: En jij hebt een baan en je bent ontevreden. Zonder mij stond je nu waarschijnlijk asperges te steken, net als de Polen.

KITTY: Waarom doen je werkeloze vrienden dat eigenlijk niet?

Voelen ze zich daar te goed voor?

SOPHIE: Veel gaan er weg uit het dorp. Ze gaan het ergens anders proberen.

AGGIE: Als jij weggaat moet ik iemand anders in dienst nemen. Dan verspeel je je rechten op de salon, dat begrijp je wel. Ik hoef je niet iets in de schoot te werpen waar je niet voor hebt gewerkt.

SOPHIE: Daarom blijf ik ook.

AGGIE: Het is een prachtige zaak. Eens zal hij van jou zijn. Denk daar maar aan.

SOPHIE: Dat doe ik.

AGGIE: En dan schilder je de boel maar in de kleur die je zelf wilt.

SOPHIE: Reken maar. Zacht geel.

AGGIE: Je moet natuurlijk wel een klant-vriendelijke kleur kiezen. Iets dat past bij de mensen uit dit dorp. Een foute kleur kan een zaak naar God helpen. Maar goed, tegen die tijd weet je precies wat goed is en wat niet. Ik zal je alles leren. Jij helpt mij, en ik help jou, en later, als je na een dag hard werken de deur sluit van Kapsalon Sophie, zal je weten wat je aan me hebt gehad..

SOPHIE: Ja mamma, vast.

AGGIE (*tegen Kitty*): Zo. Hoe is het hier.

KITTY: Migraine.

AGGIE: Dat Wim daar niks aan doet.

KITTY: Hij schrijft het hele dorp medicijnen voor en zijn eigen vrouw....

Ach. Vlekken voor mijn ogen.... We zijn weer thuis.

AGGIE: Wim is een schat. Een lot uit de loterij. (*het is even stil*) Wel prettig voor je omgeving, die migraine. Hou je tenminste even je mond. (*Kitty geeft geen antwoord. Ze voelt aan haar hoofd*) Wat is er?

KITTY: Niks. Laat maar even.

AGGIE: Je loopt helemaal rood aan.

KITTY: Ik word niet goed. Kan je die troep van mijn hoofd halen?

AGGIE: Dan is alles voor niets geweest. Even doorbijten.

SOPHIE: Mamma, het gaat niet goed.

KITTY: Nee, het gaat al. Het gaat al weer.

AGGIE: Vapeurs. Ik krijg het er zelf warm van. Sophie, als jij die pan soep nou eens even naar de Polen bracht. *(Sophie schrikt op, laat alles liggen waar ze mee bezig was en begint zich op te maken)*

KITTY: Gaat dat niet wat ver, soep? Krijgen ze niks te eten in dat kamp?

AGGIE: Niet zulke krachtige soep, ze kunnen best wat krachtvoer gebruiken. *(tegen Sophie)* Waarom zit jij je nou op te tutten?

KITTY *(begint aan het kapje op haar hoofd te trekken)*: Godallemachtig.

AGGIE: Niet doen!

SOPHIE: Het gaat niet goed mamma.

AGGIE: Ga je nou weg of niet? *(Sophie verdwijnt naar de keuken)* Wat is er nou toch met je? Gaat het weer?

KITTY: Ja, het gaat. Volgens mij heeft Wim een ander. *(Sophie komt weer binnen met een grote pan soep. Ze is erg opgewonden)*

SOPHIE: Nou dag! Ik ben weg.

AGGIE *(houdt de deur voor haar open)*: Niet blijven hangen! *(Sophie is weg)* Natuurlijk heeft Wim geen vriendin.

KITTY: Nee. Nee, waarschijnlijk niet. Ik ben zijn vriendin. Zijn goede vriendin. Maar ik wil zijn vrouw zijn. Ik wil dat hij mijn man is.

AGGIE: Hij is toch je man?

KITTY: Niet in ieder opzicht.

AGGIE: Nou ja, je kan niet alles hebben.

KITTY: Laat me toch eens uitpraten! Nee. Laat maar. Ik was uitgepraat.

AGGIE: Het is gewoon een fase. Hij is de enige arts hier in het dorp, daar komt ontzettend veel stress bij kijken. Op een bepaalde leeftijd is het heel gewoon dat een man..... dat hij er even niet is. Dat gaat vanzelf voorbij, het staat in de leesmap.

KITTY: Het ligt aan mij. Hij is op me uitgekeken.

AGGIE: Het is een fase, zei ik toch, gaat vanzelf over.

KITTY: Het spijt me Aggie, maar komend van jou klinkt dat niet erg opbeurend.

AGGIE: Wim en Mart zijn niet te vergelijken.

KITTY: Daar heb je gelijk in.

AGGIE: Toen ik Mart met dat grietje in bed vond dacht ik; Godverdomme. Werkelijk. In ons bed. Haar kleren op mijn stoel. Mijn lakens over haar mooie borsten. Ik wilde ze er zo af knippen, die akelige kleine borstjes. Mart sprong op en pakte het gordijn beet. Waarom? Dacht ik. Waarom schiet je uit bed en pak je ons gordijn

beet? Hij deed er niks mee, hield het alleen vast, ons gordijn. Mijn boodschappen vielen op de grond, zij stapte er voorzichtig met haar kleine voetjes tussen door. Toen ze haar slipje aantrok ging ze op mijn fijne vleeswaren staan, en voor ze de deur uit liep aaide ze Vesta. Zie je het gebeuren? Ze aaide onze hond en die vond het nog leuk ook. Pak'r Vesta, wilde ik roepen, maar het was net of die rothond in het komplot zat. Toen ze aangekleed was en weg was liet Mart ons gordijn los, trok zijn tenniskleren aan en ging haar achterna. Nu ben ik alleen, dacht ik, en God bestaat niet.

KITTY (*over het kapje*): Mag het er nu vanaf?

AGGIE: Ja, nu mag het. Toen zij een week na hun trouwen in elkaar klapte op de tennisbaan en crepeerde aan die beroerte dacht ik; kijk Aggie, zie je wel, God bestaat toch. (*ze werkt aan Kitty's haar*) Het wordt steeds dunner, Kitty.

KITTY: Ik weet het, en ik kan er niks aan doen.

AGGIE: Je kan er pillen voor krijgen. Dat is iets nieuws.

KITTY: Wim gelooft er niet in.

AGGIE: Wim kan het weten.

KITTY: Wat doet Mart nu eigenlijk?

AGGIE: Weet ik niet, en ik wil het niet weten. Hij heeft een bruiningscentrum in St. Oedenrode. (*de deur van de salon gaat open, er klinkt een belletje. Francien staat in de deuropening, ze heeft een weekendtas bij zich en vuurrood haar*) We zijn gesloten!

FRANCIEN: Mag ik niet binnenkomen?

AGGIE: Godallemachtig. Het is Francien!

KITTY: Is het al Kerstmis?

AGGIE: Wat heb je met je haar gedaan?

FRANCIEN: Ik heb drie uur in de auto gezeten, ik heb een houten kont van het rijden. Haai!

AGGIE, KITTY: Hallo! (*Francien kust aggie, dan wil ze Kitty kussen*) Pas op, het bijt. (*Kitty zwaait naar Francien*)

KITTY (*over het rode haar*): Godallemachtig.

FRANCIEN: Het was voor een rol. Is het zo lelijk?

KITTY: Dat je zo de straat op durft.

FRANCIEN: Ik had nergens last van tot ik hier het dorp binnenreed. Ik veroorzaakte bijna een aanrijding.

AGGIE: Het is rooier dan een stoplicht.

KITTY: Wat was dat voor een rol?

FRANCIEN: Hannie Schaft.

AGGIE: Wie is dat ook weer?

KITTY: Uit de oorlog, een meisje op een fiets. Was je daar niet te oud voor?

FRANCIEN: Dat heb je zeker uit de krant.

AGGIE: Doe je jas toch uit! (*Francien doet dit, Aggie is een en al belangstelling voor haar buik*) Hoe is het?

FRANCIEN: Vals alarm.

AGGIE: Ach nee.

FRANCIEN: Jawel. Godzijdank.

KITTY: Ben je alleen?

FRANCIEN: Hoe bedoel je?

AGGIE: Heb je niemand bij je.

FRANCIEN: Wie zou ik bij me moeten hebben?

AGGIE: Die jongen waar je mee bent. Met die achterlijke naam.

KITTY: Guao. Dat is argentijns.

AGGIE: Ja, die. Waar is die? Kom je hem voorstellen?

FRANCIEN: Ben je gek, dat is over.

KITTY: Waarom verbaast me dat toch niet?

FRANCIEN: Ja, waarom?

KITTY: Jammer dat het uit is. Anders had ik hem een keer mee kunnen nemen naar de dames van Unicef. Argentinië, dat hebben we nog niet gehad.

FRANCIEN: Nou, ik wel. Hij vond Hannie Schaft niet goed. En hij bleef er maar over door zeiken. Over wat ik allemaal had overgeslagen. Dat ik totaal de oorlog vergat, en de honger, en dat ik er niet uit zag als Hannie Schaft. Hij was toen nog niet eens geboren, en toen hij geboren werd, was dat in Argentinië, dus wat weet hij helemaal van Hannie. Dat kind zat middenin het verzet, die wist echt wel hoe ze aan haar bonnen moest komen, het is naïef om te denken dat ze het hele stuk door honger moet hebben.

KITTY: Maar vonden ze je nu te oud, of te dik voor die rol?

FRANCIEN: Waarschijnlijk allebei.

AGGIE: Wat leuk dat je er bent Francien. Wat kom je eigenlijk doen?

FRANCIEN: Mag ik mijn eigen zusjes niet opzoeken zonder dat daar meteen iets achter steekt?

KITTY: Natuurlijk mag dat. Het is altijd leuk als je komt, maar er steekt ook altijd iets achter. Hoeveel?

FRANCIEN: Vijfhonderd? (*Kitty haalt vijfhonderd gulden uit haar tas*)

FRANCIEN: Heb je dat zo bij je? Zo, los in je tas?

AGGIE: Dit is Amsterdam niet.

FRANCIEN: Je krijgt het zo snel mogelijk terug. Ik zit even moeilijk.

KITTY: Het heeft geen haast.

FRANCIEN: Niet zo kijken. Als je zo kijkt hoeft het niet.

KITTY: Ik kijk niet.

FRANCIEN: Jawel, je kijkt. Je hebt die blik weer. Ik heb al spijt dat ik het

gevraagd heb. Laat maar. Ik heb het niet echt nodig. *(ze wil het geld terug geven)*

KITTY: Het maakt niet uit Fransje. Doe nou niet of het de eerste keer is dat je geld van me leent. Of van Wim.

FRANCIEN: Als je het vervelend vindt.... Je vindt het vervelend. Hier.... Ik bedenk wel iets anders.

AGGIE: Ze zegt toch dat het haar niet uitmaakt?

FRANCIEN: Maar ze kijkt zo. En jij trouwens ook.

AGGIE: Dat doet dat haar. Als ik klaar ben met Kitty zal ik je verven. Ik kan er wel iets mahonie-achtigs van maken.

KITTY: Ik wil je niet haasten Aggie, maar ik moet nog koken voor Wim, hij wacht op me. Op mijn rollade.

FRANCIEN: Hoe is het met Wim?

KITTY: Heel goed, dat weet je toch wel. Jullie zien elkaar regelmatig.

FRANCIEN: Ja, dat is ook zo.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto